

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2014. október 15.*

„Megsemmisítés iránti kereset — 492/2011/EU rendelet — 2012/733/EU végrehajtási határozat — EURES-hálózat — Az Európai Bizottság végrehajtási jogköre — Terjedelem — Az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése”

A C-65/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt 2013. február 7-én

az **Európai Parlament** (képviseli: Tamás A. és J. Rodrigues, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviseli: J. Enegren és C. Zadra, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnökhelyettese (előadó), J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev és J. L. da Cruz Vilaça bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: V. Tourrès tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. április 30-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2014. július 10-i tárgyaláson történő meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

- 1 Az Európai Parlament keresetével a 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet állásajánlatok és állaspályázatok közvetítése és az EURES újbóli kialakítása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2012. november 26-i 2012/733/EU bizottsági végrehajtási határozat (HL L 328., 21. o., a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri.

Jogi háttér

A 492/2011 rendelet

- 2 A 492/2011 rendelet (8) és (9) preambulumbekzdése kimondja:

„(8) A munkaközvetítés rendszere, különösen a központi foglalkoztatási szolgálatok [helyesen: a foglalkoztatási szolgálatok központi szervei] közötti és a regionális szolgálatok közötti közvetlen együttműködés, csakúgy mint az információcsere összehangolása [helyesen: együttműködés, valamint az információcsere összehangolása útján], áttekinthetőbb képet nyújtanak a munkaerőpiacról. A szabad mozgással élni kívánó munkavállalókat rendszeresen tájékoztatni kell az élet- és munkakörülményekről.

(9) Szoros kapcsolat áll fenn a munkavállalók szabad mozgása, a foglalkoztatás és a szakképzés között, különösen ott, ahol a szakképzés célja, hogy megkönnyítse a munkavállalók számára az Unió más régióiból kapott állásajánlatokra történő jelentkezéseket. Az ilyen kapcsolatok szükségessé teszik, hogy a velük összefüggésben felmerülő problémákat többé ne önállóan, hanem összetartozóként kezeljék, figyelembe véve a regionális szintű foglalkoztatási problémákat is. Ezért szükség van arra, hogy a tagállamok a foglalkoztatási politikáik összehangolása irányába tegyenek lépéseket.”

- 3 Az említett rendelet 11. cikke értelmében:

„(1) [...]

A tagállamok foglalkoztatási szolgálatának központi szervei egymással és a Bizottsággal szorosan együttműködnek abból a célból, hogy együtt lépjenek fel az Unión belüli munkaközvetítés és az állaspályázatok ügyében, és ezzel összefüggésben a munkavállalók elhelyezésekor.

(2) Ebből a célból a tagállamok szakszolgálatokat állítanak fel, amelyek az (1) bekezdés második albekezdésében említett területeken szervezési feladatokat látnak el, illetve együttműködnek egymással és a Bizottság szervezeti egységeivel.

[...]”

- 4 E rendelet 12. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a munkavállalók szabad mozgásával és foglalkoztatásával kapcsolatban felmerülő problémákról, és különösen a foglalkoztatás helyzetéről és fejlődéséről.

(2) A Bizottság, figyelemmel a 29. cikkben említett technikai bizottság (a továbbiakban: technikai bizottság) véleményére, meghatározza az e cikk (1) bekezdésében említett tájékoztatás módját.

(3) A Bizottság által megállapított eljárás szerint, kiemelt figyelmet fordítva a technikai bizottság véleményére, az egyes tagállamok szakszolgálatai megküldik a többi tagállam szakszolgálatának és a 18. cikkben említett [Állásajánlatok és Állaspályázatok Közvetítése] Európai Koordinációs Irodá[já]nak

[a továbbiakban: Európai Koordinációs Iroda] az élet- és munkakörülményekre, és a munkaerőpiacra vonatkozó azon információkat, amelyek segítséget nyújthatnak a többi tagállambeli munkavállalónak. Az ilyen információt rendszeresen naprakésszé teszik.

[...]”

5 A 492/2011 rendelet 13. cikke így rendelkezik:

„(1) Az egyes tagállamok szakszolgálatai rendszeresen megküldik a többi tagállam szakszolgálatának és a 18. cikkben említett Európai Koordinációs Irodának:

- a) a más tagállamok állampolgárai által betölthető megüresedett munkahelyek adatait,
- b) a harmadik országoknak felkínált betölthető munkahelyek adatait;
- c) adatokat azokról az álláspályázatokról, amelyeket olyan személyek nyújtottak be, akik hivatalosan jelezték, hogy egy másik tagállamban kívánnak munkát vállalni;
- d) régióként és tevékenységi áganként összesített információkat azokról a pályázókról, akik kifejezték azt a szándékukat, hogy készek más országban dolgozni.

Minden tagállam szakszolgálat a lehető leghamarabb eljuttatja ezeket az információkat az illetékes foglalkoztatási szolgálatoknak és munkaközvetítési hivataloknak.

(2) A betölthető munkahelyek és álláspályázatok (1) bekezdésben említett adatait a 18. cikkben említett Európai Koordinációs Iroda által a technikai bizottsággal történő együttműködés során létrehozott egységes rendszerben kell megküldeni.

Szükség esetén a rendszer megváltoztatható.”

6 A 492/2011 rendelet „Intézkedések a munkaerőpiac egyensúlyának megőrzésére” címet viselő 3. szakaszának egyetlen, 17. cikke így rendelkezik:

„(1) A tagállamoktól kapott információkból összeállított bizottsági jelentés alapján a tagállamok és a Bizottság évente legalább egyszer közösen elemzik az állásajánlatokra és álláspályázatokra vonatkozó uniós rendelkezések eredményeit.

(2) A tagállamok és a Bizottság megvizsgálják az állások betöltésénél a tagállamok állampolgárainak nyújtható előnyök lehetőségeit a betölthető munkahelyek és az álláspályázatok Unión belüli egyensúlyának megteremtése érdekében. Ennek a célnak az eléréséhez minden szükséges intézkedést meghoznak.

[...]”

7 A 492/2011 rendelet 18. cikke ekként rendelkezik:

„A Bizottságon belül létrehozott [...] Európai Koordinációs Iroda feladata a megüresedett munkahelyek betöltésének elősegítése uniós szinten. Az Európai Koordinációs Iroda különösen felelős ezen a területen valamennyi olyan technikai feladat ellátásáért, amelyek e rendelet értelmében a Bizottságra tartoznak, és főképpen a nemzeti foglalkoztatási szolgálatok támogatásáért.

Az Európai Koordinációs Iroda összegzi a 12. és 13. cikkben említett információkat és a 11. cikknek megfelelően készített tanulmányokból és kutatásokból származó adatokat abból a célból, hogy közvéleményre az Unió munkaerőpiacának előrelátható fejlődésére vonatkozó főbb tényeket [helyesen: hogy megvilágítsa az Unió munkaerőpiacának előrelátható fejlődésére vonatkozó főbb adatokat] [...].

8 Az említett rendelet 19. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az Európai Koordinációs Iroda felelős különösképpen:

a) a megüresedett munkahelyek uniós szintű betöltéséhez szükséges gyakorlati intézkedések koordinálásáért és a munkavállalók ebből eredő mozgásának elemzéséért;

[...]”.

9 Ugyanezen rendelet 20. cikke kimondja:

„A Bizottság a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival egyetértésben és a technikai bizottság véleménye alapján meghatározott feltételek és eljárások szerint a tagállamok tisztségviselői részére látogatásokat és a szakemberek részére továbbképzéseket szervezhet”.

10 A 492/2011 rendelet 21. cikke létrehoz egy tanácsadó bizottságot, amely azért felelős, hogy a munkavállalók szabad mozgására és foglalkoztatására vonatkozó ügyekben segítse a Bizottságot az EUM-Szerződés végrehajtásából és az annak alapján hozott intézkedésekből eredő kérdések kivizsgálásában.

11 Az említett rendelet 29. cikke létrehoz egy technikai bizottságot, amely azért felelős, hogy segítse a Bizottságot minden olyan technikai feladat és intézkedés előkészítésében, előmozdításában és nyomon követésében, amelynek célja e rendelet és az esetleges kiegészítő rendelkezések végrehajtása.

12 Ugyanezen rendelet 38. cikke így rendelkezik:

„A Bizottság elfogadja az e rendelet alkalmazása érdekében szükséges végrehajtási rendelkezéseket. Ebből a célból a tagállamok központi hatóságaival szorosan együttműködik”.

A megtámadott határozat

13 A megtámadott határozat (4) és (7) preambulumbekkezdése kimondja:

„(4) Az EURES feladata, hogy a munkavállalók nemzetközi és határokon átvéelő földrajzi mobilitásának megkönnyítése révén javítsa a munkaerőpiacok működését és segítse elő a gazdasági igények kielégítését, annak biztosítása mellett, hogy a mobilitás méltányos feltételek mellett és a vonatkozó munkaügyi normák tiszteletben tartásával valósul meg. Célja, hogy átláthatóbbá tegye a munkaerőpiacokat, biztosítva az állásajánlatok és álláspályázatok cseréjét és feldolgozását (azaz a rendelet értelmében a közvetítést), és a támogatási tevékenységeket a munkaerő-toborzás, tanácsadás és iránymutatás területén nemzeti és nemzetközi szinten, hozzájárulva ezáltal az Európa 2020 stratégiához.

(7) A monopóliumok felszámolása és egyéb fejlemények következtében a foglalkoztatási szolgáltatók széles skálája jelent meg a munkaerőpiacon. Lehetőségeinek maximális kiaknázásához az EURES-t meg kell nyitni e piaci szereplők részvétele irányába, miközben elkötelezett marad a vonatkozó munkaügyi normáknak és jogi előírásoknak, valamint az EURES további minőségi követelményeinek való maradéktalan tiszteletben tartása mellett”.

14 A megtámadott határozat 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A 492/2011/EU rendelet II. fejezetében meghatározott kötelezettségek teljesítése érdekében a Bizottság a tagállamokkal együtt létrehozza és működteti az EURES-nek nevezett európai foglalkoztatási szolgáltatási hálózatot”.

15 A megtámadott határozat 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az álláskeresők, munkavállalók és munkaadók [helyesen: munkáltatók] érdekében az EURES – adott esetben más európai szolgáltatásokkal vagy hálózatokkal együttműködve – ösztönzi a következőket:

[...]

b) a nemzetközi, régióközi és határokon átnyúló szintű közvetítés és munkaközvetítés, az állásajánlatok és álláspályázatok cseréje, valamint az uniós szinten folyó célzott mobilitási tevékenységekben való részvétel révén;

[...]

d) a fiatal munkavállalók mobilitásának ösztönzését és megkönnyítését célzó intézkedések kialakítása;

[...]”

16 A megtámadott határozat 3. cikke értelmében az EURES-hálózatba tartoznak az Európai Koordinációs Irodán és az EURES-hálózat tagjain (a tagállamok által kijelölt szakszolgálatok, azaz a nemzeti koordinációs irodák) kívül még:

„[...]

c) az EURES-partnerek, a 492/2011/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése szerint. Az EURES-partnereket az érintett EURES-tagok jelölik ki, és közéjük tartozhatnak a munkaközvetítés és foglalkoztatás érintett területén tevékenykedő köz- vagy magánszolgáltatók, továbbá szakszervezeti és munkaadói [helyesen: munkáltatói] szervezetek. A jelöléshez az EURES-partnernek vállalnia kell, hogy eleget tesz a 7. cikkben meghatározott szerepköröknek és feladatoknak;

d) a társult EURES-partnerek, akik a 6. cikknek megfelelően valamely EURES-partner vagy az Európai Koordinációs Iroda felügyelete és felelőssége mellett korlátozott szolgáltatásokat nyújtanak”.

17 A megtámadott határozat 4. cikke (3) bekezdésének értelmében az Európai Koordinációs Iroda:

„Vállalja különösen: [...]

b) a földrajzi és foglalkozási mobilitás elemzését a kereslet és a kínálat közötti egyensúly megvalósításának fényében, továbbá a mobilitás általános megközelítésének kifejlesztését, az európai foglalkoztatási stratégiával összhangban; [...]”.

18 A megtámadott határozat 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az EURES-szolgáltatások teljes köre a következőket tartalmazza: toborzás, az álláshelyek és az álláspályázatok megfeleltetése és munkaközvetítés, amely magában foglalja a toborzás előtti felkészítést és a munkahely betöltését követő segítségnyújtást, valamint az ezzel kapcsolatos tájékoztatást és tanácsadást is.

(2) Mindezeket részletesebben ismerteti az EURES szolgáltatási katalógusa, amely az EURES-alapokmány részét képezi a 10. cikk rendelkezései szerint, és tartalmazza a valamennyi EURES-partner által biztosított általános szolgáltatásokat és a kiegészítő szolgáltatásokat.

(3) Az általános szolgáltatásokat a 492/2011/EU rendelet II. fejezete határozza meg, különösen 12. cikkének (3) bekezdése és 13. cikke. A kiegészítő szolgáltatások a 492/2011/EU rendelet II. fejezete értelmében nem kötelezőek, ám fontos munkaerő-piaci igényeket elégítenek ki.

[...]

19 A megtámadott határozat 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az EURES Igazgatótanácsa segíti a Bizottságot, az Európai Koordinációs Irodát és a nemzeti koordinációs irodákat az EURES fejlesztésének előmozdításában és felügyeletében.

[...]

(7) A Bizottság konzultál az EURES Igazgatótanácsával az e határozatban említett szolgáltatások és tevékenységek stratégiai tervezését, fejlesztését, végrehajtását, ellenőrzését és értékelését érintő kérdésekről, ideértve:

- a) az EURES-alapokmányt, a 10. cikkel összhangban;
- b) stratégiákat, működési célkitűzéseket és munkaprogramot az EURES-hálózat számára;
- c) bizottsági jelentéseket a 492/2011/EU rendelet 17. cikke szerint”.

20 A megtámadott határozat 10. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Bizottság az e határozat 8. cikkével létrehozott EURES Igazgatótanáccsal történt konzultációt követően elfogadja az EURES-alapokmányt, a 492/2011/EU rendelet 12. cikkének (2) bekezdésében, 13. cikkének (2) bekezdésében, 19. cikkének (1) bekezdésében, valamint 20. cikkében foglalt eljárásokkal összhangban.

(2) Azon alapelv szerint, hogy a valamely EURES-tag által közzétett állásajánlatokat és álláspályázatokat az egész Unióban elérhetővé kell tenni, az EURES-alapokmány különösen az alábbiakat határozza meg:

- a) az EURES szolgáltatási katalógusát, amely leírja az EURES-tagok és -partnerek által nyújtandó általános és kiegészítő szolgáltatásokat, amelyek a következőket foglalják magukban: munkaközvetítési szolgáltatások, például a személyes tanácsadás és útmutatás az ügyfelek részére, függetlenül attól, hogy álláskeresők, munkavállalók vagy munkaadók [helyesen: munkáltatók];

[...]

- d) az EURES-hálózat működési céljait, az alkalmazandó minőségi követelményeket és az EURES-tagok és -partnerek kötelezettségeit, amelyek a következőket foglalják magukban:

[...]

- ii. az ügyfelek, illetve a hálózat más tagjai számára – az egyéb érintett európai intézményekkel vagy hálózatokkal együttműködésben – biztosítandó információk típusa, mint amilyenek például a munkaerőpiaccal, az élet- és munkakörülményekkel, az állásajánlatokkal és

pályázatokkal, a tanulósz szerződéses gyakorlati képzésekkel és a szakmai gyakorlatokkal, az ifjúsági mobilitást elősegítő intézkedésekkel, a készségek elsajátításával, valamint a mobilitás akadályaiával kapcsolatos információk;

- iii. a nemzeti koordinátorok, EURES-tanácsadók és más fontos nemzeti szintű alkalmazottak [helyesen: nemzeti szinten kulcsfontosságú tisztséget betöltő más alkalmazottak] feladatainak leírása és kinevezésük feltételei;
- iv. az EURES személyzetének szükséges képzését és képesítését, valamint az alkalmazott tisztviselők és szakemberek látogatásának és kiküldetésének szervezése feltételeit és eljárásait;

[...]”.

A felek kérelmei

21 A Parlament azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot; és
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

22 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el a keresetet; és
- a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.

23 A Bizottság másodlagosan azt kéri, hogy amennyiben a Bíróság teljes egészében vagy részlegesen helyt adna a keresetnek, tartsa fenn hatályában a megtámadott határozatot vagy megsemmisített rendelkezéseit az annak helyébe lépő új határozat – ésszerű határidőn belül történő – hatálybalépéséig történő fenntartását.

A keresetről

A felek érvei

24 A Parlament keresete alátámasztásául egyetlen jogalapot ad elő, amelyet a 492/2011 rendelet 38. cikkének megsértésére és az e cikk értelmében a jogalkotó által a Bizottságra ruházott végrehajtási jogkörrel való visszaélésre alapít.

25 A Parlament előjáróban emlékeztet arra, hogy a 492/2011 rendelet 38. cikke az e rendelet „alkalmazása érdekében szükséges” végrehajtási rendelkezések elfogadására vonatkozó jogkört ruház a Bizottságra. Az uniós jogalkotó ekként szigorúan a minimumra szándékozta korlátozni a végrehajtási jogkört. Ennélfogva a Bizottságnak nem feladata, hogy végrehajtási aktusok útján megkísérelje tökéletesíteni az említett rendelet által kialakított keretet. A Szerződés normáinak rendszerében ugyanis az EUMSZ 291. cikk hatálya alá tartozó végrehajtási aktus mindössze azt a célt szolgálja, hogy érvényesítse az alap-jogiaktus már meglévő szabályainak joghatását, anélkül azonban, hogy azt kiegészítené.

26 A Parlament ezt követően a megtámadott határozat hat olyan cikkére hivatkozik, amelyek álláspontja szerint kiegészítik a 492/2011 rendelet egyes rendelkezéseit, és ekként túllépnek a 492/2011 rendelet 38. cikke által a Bizottságra ruházott végrehajtási jogkörön.

- 27 Először is, a Parlament úgy véli, hogy a megtámadott határozat 2. cikkének b) és d) pontjában kimondott célkitűzések politikai döntéseket tükröznek abban az értelemben, hogy lehetővé teszik az EURES-hálózat tevékenységének összpontosítását azzal, hogy az állásajánlatok és álláspályázatok közvetítése 492/2011 rendelet által felállított mechanizmusa működésének keretén belül elsőbbséget biztosítanak egyes munkavállalói kategóriáknak. A célzott mobilitási tevékenységek előmozdítása, valamint a fiatal munkavállalók mobilitását biztosító és megkönnyítő intézkedések kidolgozása nem következik az említett rendeletből, amely egyetlen meghatározott csoportnak sem biztosít elsőbbséget.
- 28 Másodszer, a Parlament vitatja a Bizottság azon jogkörét, hogy megnyissa az EURES-hálózatot a magánszervezetek előtt, amint azt a megtámadott határozat 3. cikkének c) pontja előírja. Egy ilyen megnyitás ugyanis módosítaná a 492/2011 rendelet által korábban kialakított keretet. A Parlament álláspontja szerint e rendelet kizárólag a közszféra szereplőiről rendelkezik a munkaközvetítés említett rendelet által felállított rendszere keretén belül.
- 29 Harmadszor a Parlament arra hivatkozik, hogy az Európai Koordinációs Irodának a megtámadott határozat 4. cikke (3) bekezdésének b) pontja által „a mobilitás általános megközelítésének” kifejlesztésére vonatkozóan előírt feladata jelentős mértékben túllépi a 492/2011 rendelet által a Bizottságra ruházott végrehajtási jogkört. Ugyanis e 492/2011 rendelet 18. és 19. cikke értelmében, amely rendelkezések különbséget tesznek a Bizottság és a Bizottságon belül létrehozott Európai Koordinációs Iroda között, ezen utóbbi feladatai körülhatároltak, és tisztán technikai vagy igazgatási jellegűek. A Parlament álláspontja szerint az említett 492/2011 rendelet semmilyen konkrét tervezési tevékenységet nem ír elő az Európai Koordinációs Iroda számára.
- 30 Negyedszer a Parlament azt állítja, hogy a Bizottság az uniós jogalkotó helyébe lépett azzal, hogy a megtámadott határozat 7. cikkének (2) és (3) bekezdésébe bevezette a „kiegészítő szolgáltatások” fogalmát. Egyrészt az „általános szolgáltatás” megtámadott határozat 7. cikke (3) bekezdésének első mondatában foglalt meghatározásából *a contrario* az következik, hogy a kiegészítő szolgáltatásokra a 492/2011 rendelet nem vonatkozik. Másrészt, abban az esetben, amennyibe ez utóbbiak e rendelet hatálya alá tartoznának, meg kell állapítani, hogy ugyanezen rendelet nem tesz különbséget a különböző szolgáltatások között aszerint, hogy azok kötelező jelleget mutatnak, vagy sem. A Parlament felhívja továbbá a figyelmet arra, hogy a kiegészítő szolgáltatások, noha nem kötelezőek, joghatást váltanak ki. E tekintetben a megtámadott határozat 6. cikkének (5) bekezdésére utal.
- 31 Ötödször a Parlament arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat 8. cikkének (7) bekezdése által, amely azt írja elő, hogy a Bizottság konzultál az EURES Igazgatótanácsával számos kérdéssel, a Bizottság kvázi komitológiai struktúrát hozott létre a 492/2011 rendelet végrehajtása céljából, holott e rendelet 38. cikke azt írja elő, hogy a Bizottságnak a tagállamok központi hatóságaival szorosan együtt kell működnie.
- 32 A Parlamentben e tekintetben az a kérdés merül fel, hogy egy végrehajtási aktus általános jelleggel önmagában megfelelő-e egy olyan intézményi keret kialakítására, amely meghatározza az egyéb aktusok elfogadása során követendő eljárást, ideértve azt is, ha ezek a lehető legszigorúbb értelemben vett „végrehajtási aktusok”, vagyis pontosak, és tisztán technikai jellegűek.
- 33 Mindenesetre azon kérdések egy része, amelyekről az EURES Igazgatótanácsával konzultálni kell, mint amilyen a stratégiai tervezés vagy az EURES-alapokmány elfogadása, véleménye szerint olyan rendelkezésekre vonatkozik, amelyek nem pontosak, és nem is tisztán technikai jellegűek, hanem a 492/2011 rendeletet egészítik ki.
- 34 Még ha feltételezzük is, hogy az EURES-alapokmány olyan végrehajtási aktusnak tekinthető intézkedéseket tartalmaz, amelyeket a Bizottság a 492/2011 rendelet 38. cikke alapján meghozhat – jóllehet nem ez a helyzet – a megtámadott határozat 10. cikkének (1) bekezdése az EURES Igazgatótanácsa konzultációjának előírásával egy olyan új eljárási feltételt vezet be ilyen intézkedések elfogadása esetére, amely az említett rendelet 38. cikkéből nem következik.

- 35 Ezenkívül a Parlament szerint az uniós jogalkotó már létrehozta azokat a szerveket, amelyek feladata a Bizottság támogatása a 492/2011 rendelettel kapcsolatos politika megvalósítása során. Az e rendelet 21., illetve 29. cikkében szereplő tanácsadó bizottságra és technikai bizottságra hárul ez a feladat. Ez lehetséges átfedést eredményez egyfelől az említett tanácsadó bizottság és technikai bizottság hatáskörei, másfelől pedig az EURES Igazgatótanácsának a megtámadott határozatból eredő hatáskörei között. A Bizottság nem jogosult a 492/2011 rendelet által kialakított ezen intézményi keret kiegészítésére az uniós jogalkotó beavatkozása nélkül.
- 36 Hatodszor, az EURES-alapokmánnal kapcsolatban, amelynek elfogadásáról a megtámadott határozat 10. cikke rendelkezik, a Parlament arra hivatkozik egyrészt, hogy e cikk (1) bekezdése pontosítja, hogy annak elfogadására a 492/2011 rendelet 12., 13., 19., valamint 20. cikkében foglalt eljárásokkal összhangban kerül sor. A Bizottság, amelyre ekként végrehajtási hatásköröket ruháztak, meghatározta az említett alapokmány elfogadása tekintetében alkalmazandó eljárást, noha az ilyen végrehajtási hatáskörök ráruházása és egy ilyen eljárás meghatározása az uniós jogalkotó hatáskörébe tartozik. A megtámadott határozat 10. cikke ugyanis a 492/2011 rendelet és a jövőbeni EURES-alapokmány közé ékelődik be, és ezzel teljesen elveszíti az EUMSZ 291. cikk értelmében vett végrehajtási jellegét. A Parlament szerint az EURES-alapokmány egy külön jogi aktus tárgyát képezi, amely ugyancsak az említett rendelet 38. cikkén alapul.
- 37 Másrészt, ami a megtámadott határozat 10. cikkének tartalmát illeti, e cikk a 492/2011 rendelet 12., 13., 19. és 20. cikkének hatályát tovább pontosító rendelkezéseket tartalmaz. Az említett 10. cikk (2) bekezdésének d) pontjából következik, hogy az EURES-alapokmány jogi kötelezettségeket foglal magában az EURES tagjai és az EURES-partnerek tekintetében. Jóllehet a 492/2011 rendelet 12. cikke (3) bekezdésének értelmében „az élet- és munkakörülményekre, és a munkaerőpiacra vonatkozó azon információkat, amelyek segítséget nyújthatnak a [...] munkavállalónak”, „[a] Bizottság által megállapított eljárás szerint” meg kell küldeni, a megtámadott határozat 10. cikke (2) bekezdése d) pontjának ii. alpontja az ilyen típusú információ tartalmát a 492/2011 rendelet általános megfogalmazásán túl pontosítja. Egyébként e rendeletet hasonló módon egészíti ki a megtámadott határozat 10. cikke (2) bekezdése d) pontjának iii. és iv. alpontja az EURES személyzete kinevezésének feltételei vagy képzése és képesítése tekintetében.
- 38 A Bizottság erre azt feleli, hogy a megtámadott határozat teljes mértékben megfelel az EUMSZ 291. cikknek, és nem lép túl a 492/2011 rendelet által megállapított és behatárolt végrehajtási jogkörön.

A Bíróság álláspontja

Előzetes észrevételek

- 39 Az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése értelmében, ha valamely kötelező erejű uniós jogi aktus végrehajtásának egységes feltételek szerint kell történnie, az ilyen jogi aktus végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra, illetve különleges és kellően indokolt esetekben, valamint az EUSZ 24. és az EUSZ 26. cikkben előírt esetekben az Európai Unió Tanácsára.
- 40 A 492/2011 rendelet 38. cikke az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése értelmében vett végrehajtási jogkört ruház a Bizottságra. Az említett 38. cikk akként rendelkezik ugyanis, hogy a Bizottság elfogadja az e rendelet alkalmazása érdekében szükséges végrehajtási rendelkezéseket.
- 41 A megtámadott határozat a 492/2011 rendelet 38. cikkén alapul, és az EUMSZ 291. cikk (4) bekezdésének megfelelően tartalmazza címében a „végrehajtási” kifejezést.

- 42 Ellentétben a Bizottság kontra Parlament és Tanács ítélet alapját képező keresettel (C-427/12, EU:C:2014:170), a jelen kereset tárgya nem az uniós jogalkotó azon választásának jogszerűsége, miszerint az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése értelmében vett végrehajtási jogkört ruház a Bizottságra ahelyett, hogy az EUMSZ 290. cikk (1) bekezdése értelmében vett felhatalmazást adna a számára. A jelen kereset tárgyat a végrehajtási aktusnak, azaz a 492/2011 rendelet 38. cikkén alapuló megtámadott határozatnak a jogszerűsége képezi, amennyiben a Bizottság állítólagosan túllépte az e rendelkezés, valamint az EUMSZ 291. cikk által ráruházott végrehajtási jogkörét.
- 43 E vonatkozásban fontos hangsúlyozni mindenekelőtt, hogy a Bizottságra ruházott végrehajtási jogkör korlátait egyrészt az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése, másrészt a 492/2011 rendelet rendelkezései jelölik ki. A Bíróság megállapította ugyanis, hogy ha a jogalkotó az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése szerinti végrehajtási jogkört ruház a Bizottságra, ez utóbbinak pontosítania kell valamely jogalkotási aktus tartalmát annak biztosítása érdekében, hogy azt az összes tagállamban egységes feltételek szerint hajtsák végre (Bizottság kontra Parlament és Tanács ítélet, EU:C:2014:170, 39. pont).
- 44 Továbbá az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy végrehajtási jogkörén belül, amelynek a korlátait többek között a szóban forgó jogalkotási aktus alapvető általános célkitűzései alapján kell mérlegelni, a Bizottság jogosult az említett aktus végrehajtásához szükséges vagy hasznos végrehajtási intézkedések elfogadására, feltéve hogy azok nem ellentétesek azzal (Hollandia kontra Bizottság ítélet, C-478/93, EU:C:1995:324, 30. és 31. pont; Portugália kontra Bizottság ítélet, C-159/96, EU:C:1998:550, 40. és 41. pont; Parlament kontra Bizottság ítélet, C-403/05, EU:C:2007:624, 51. pont; Parlament és Dánia kontra Bizottság ítélet, C-14/06 és C-295/06, EU:C:2008:176, 52. pont).
- 45 Továbbá az EUMSZ 290. cikk (1) bekezdésének és az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdésének egymással összefüggő értelmezéséből kitűnik, hogy a Bizottság végrehajtási jogkörének gyakorlása során nem módosíthatja vagy egészítheti ki a jogalkotási aktust, még nem alapvető rendelkezései tekintetében sem.
- 46 A fentiek fényében meg kell állapítani, hogy a Bizottság a jelen ítélet 43. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében akkor pontosítja a jogalkotási aktust, ha az általa elfogadott végrehajtási aktus rendelkezései egyrészt tiszteletben tartják a jogalkotási aktus által elérni kívánt alapvető általános célkitűzéseket, másrészt a jogalkotási aktus végrehajtásához szükségesek vagy hasznosak, anélkül hogy azt kiegészítenék vagy módosítanák.
- 47 A Parlament által keresete alátámasztásául előadott egyetlen jogalapot ezen elvek fényében kell vizsgálni.

Arról a kérdésről, hogy a megtámadott rendelkezések tiszteletben tartják-e a 492/2011 rendelet által elérni kívánt alapvető általános célkitűzéseket

- 48 A megtámadott határozat 1. cikke értelmében a 492/2011 rendelet II. fejezetében meghatározott kötelezettségek teljesítése érdekében a Bizottság a tagállamokkal együtt létrehozza és működteti az „EURES”-nek nevezett európai foglalkoztatási szolgáltatási hálózatot.
- 49 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a megtámadott határozat tiszteletben tartja-e az említett rendelet „A munkaerőközvetítés és állásajánlatok” címet viselő II. fejezete által elérni kívánt alapvető általános célkitűzéseket.
- 50 Amint az a 492/2011 rendelet (8) és (9) preambulumbekzdéséből kitűnik, az e rendelet II. fejezete által elérni kívánt alapvető általános célkitűzés „megkönnyíteni a munkavállalók számára az Unió más régióiból kapott [helyesen: meghirdetett] állásajánlatokra történő jelentkezéseket”, „a munkaerőpiacról való áttekinthetőbb kép nyújt[ásával]”. Ezen áttekinthetőséget, az említett (8) preambulumbekzdés

értelmében „a munkaközvetítés rendszere, különösen a központi foglalkoztatási szolgálatok közötti és a regionális szolgálatok közötti közvetlen együttműködés, csakúgy mint az információcsere összehangolása” által kell megvalósítani.

- 51 A 492/2011 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének második albekezdése ezen együttműködést annak előírásával határozza meg, hogy „[a] tagállamok foglalkoztatási szolgálatának központi szervei egymással és a Bizottsággal szorosan együttműködnek abból a célból, hogy együtt lépjenek fel az Unión belüli munkaközvetítés és az álláspályázatok ügyében, és ezzel összefüggésben a munkavállalók elhelyezésekor”.
- 52 Márpedig a megtámadott határozat (4) preambulumbekzdéséből és 2. cikkéből kitűnik, hogy e határozat, a 492/2011 rendelethez hasonlóan, a munkavállalók határokon átvélő földrajzi mobilitásának megkönnyítését célozza együttes fellépés, nevezetesen az EURES-hálózat keretében átláthatóbbá téve az európai munkaerőpiacokat, biztosítva az azokra vonatkozó információcserét. A megtámadott határozat által elérni kívánt célkitűzés megegyezik tehát a 492/2011 rendelet jelen ítélet 50. pontjában pontosított alapvető általános célkitűzésével.
- 53 Vitathatatlan, hogy a megtámadott határozat 2. cikkének b) és d) pontja „célzott mobilitási tevékenységekben való részvételről”, illetve „a fiatal munkavállalók mobilitásának ösztönzését és megkönnyítését célzó intézkedések kialakításáról” tesz említést az EURES-hálózat által elősegítendő fellépések körében, noha ezen fellépéseket a 492/2011 rendelet nem írja kifejezetten elő. E fellépések mindazonáltal nyilvánvalóan az e rendelet által elérni kívánt alapvető általános célkitűzés körébe illeszkednek, ami nem más, mint a munkavállalók határokon átvélő földrajzi mobilitásának megkönnyítése.
- 54 Egyébiránt a megtámadott határozat egyetlen más, a Parlament által keresetlevelében meghatározott és az EURES-hálózat összetételére és működésére vonatkozó rendelkezése sem enged arra következtetni, hogy tekintettel a 492/2011 rendelet által elérni kívánt alapvető általános célkitűzésekre, az említett határozat e rendelettel ellentétes volna.
- 55 Az, a megtámadott határozat 3. cikkének c) pontjában foglalt lehetőség ugyanis, hogy magánszervezeteket EURES-partnerekké jelöljenek ki, amint az e határozat (7) preambulumbekzdéséből kitűnik, ahhoz a tényhez kapcsolódik, hogy az állami foglalkoztatási szolgálatok monopóliumának felszámolása következtében „a foglalkoztatási szolgáltatók széles skálája jelent meg a munkaerőpiacon”, és azt célozza, hogy az EURES a „lehetőségeit maximálisan” kiaknázza. E rendelkezés tehát a megtámadott határozat által elérni kívánt és a jelen ítélet 52. pontjában pontosított célkitűzés körébe illeszkedik, amely megegyezik a 492/2011 rendelet alapvető általános célkitűzésével.
- 56 Ugyanez vonatkozik egyrészt „a mobilitás általános megközelítésének kifejlesztés[re]” vonatkozó, a megtámadott határozat 4. cikke (3) bekezdésének b) pontja által az Európai Koordinációs Irodára ruházott feladatra, valamint az EURES által az e határozat 7. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében vállalt „kiegészítő szolgáltatásokra”, amelyek, amint az az említett (3) bekezdésből kitűnik, „fontos munkaerő-piaci igényeket” elégítenek ki.
- 57 Végül, az EURES Igazgatótanácsának létrehozása, amelyről a megtámadott határozat 8. cikke rendelkezik, továbbá az, hogy e cikk (7) bekezdése azt konzultációs szereppel ruházza fel, és hogy az e határozat 10. cikkében említett EURES-alapokmányt a Bizottság fogadja el, az EURES működésének jobbítását célozza, elősegítve ezzel állásajánlatok és álláspályázatok közvetítését az Unióban.
- 58 A fenti megfontolások fényében meg kell állapítani tehát, hogy a megtámadott határozat tiszteletben tartja a 492/2011 rendelet II. fejezetének alapvető általános célkitűzéseit.

Arról a kérdésről, hogy a megtámadott rendelkezések szükségesek vagy hasznosak-e a 492/2011 rendelet alkalmazása érdekében, anélkül hogy azok azt kiegészítenék vagy módosítanák

- 59 A Parlament azt állítja általános jelleggel, hogy az uniós jogalkotó a Bizottság végrehajtási jogkörét szigorúan a minimumra szándékozta korlátozni azzal, hogy a 492/2011 rendelet 38. cikkében az e rendelet „alkalmazása érdekében szükséges” végrehajtási rendelkezésekre utal.
- 60 Ennek az érvelésnek nem lehet helyt adni. A 492/2011 rendelet 38. cikkét ugyanis az EUMSZ 291. cikk fényében kell értelmezni. Ilyen körülmények között a 492/2011 rendelet 38. cikkében a szükséges rendelkezésekre történő hivatkozás az annak biztosítását illető szükségességre vonatkozik, hogy e rendeletet az összes tagállamban egységes feltételek szerint hajtsák végre (lásd: Bizottság kontra Parlament és Tanács ítélet, EU:C:2014:170, 39. pont) anélkül, hogy érintené ugyanakkor azon végrehajtási jogkör terjedelmét, amellyel a Bizottság az ugyanezen rendelet II. fejezete által kialakított keret értelmében rendelkezik.
- 61 Márpedig, lévén, hogy a vitatott rendelkezések 492/2011 rendelet II. fejezetének végrehajtását illető hasznosságát nem vonták kétségbe, annak mérlegeléséhez, hogy e rendelkezések tiszteletben tartják-e a Bizottság számára elismert végrehajtási jogkör korlátait, elegendő azt megvizsgálni, hogy azok nem egészítik-e ki vagy nem módosítják-e az említett jogalkotási aktust.
- 62 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 492/2011 rendelet II. fejezetében található 11. cikke (1) bekezdésének második albekezdése a tagállamok foglalkoztatási szolgálatainak egymással és a Bizottsággal való szoros együttműködését írja elő „abból a célból, hogy együtt lépjenek fel az Unión belüli munkaközvetítés és az állaspályázatok ügyében, és ezzel összefüggésben a munkavállalók elhelyezésekor”. Egy ilyen együttes fellépésnek, amely, amint az a 492/2011 rendelet (9) preambulumbekzdéséből kitűnik, a tagállamok foglalkoztatási politikáinak bizonyos összehangolását feltételezi, jellemzője a munkavállalók szabad mozgásával és foglalkoztatásával kapcsolatban felmerülő problémákra és helyzetére vonatkozó információk cseréje, amint azt e rendelet 12. cikke előírja, továbbá az állásajánlatok és állaspályázatok közvetítésének az e rendelet 13–16. cikkében előírt mechanizmusa, amely ugyancsak a tagállamok szakszolgálatai közötti, illetve e szakszolgálatok és a Bizottság közötti információcserét feltételez.
- 63 Márpedig meg kell állapítani, hogy mivel az EURES kialakítása nem e rendelettel történt meg, a Bizottság feladata nem csupán egy ilyen „együttes fellépés” elindítása, hanem e fellépés működési szabályainak a 492/2011 rendeletben foglalt vonatkozó előírásoknak megfelelő kidolgozása is volt.
- 64 Azt kell tehát megvizsgálni a 492/2011 rendelet által az ott előírt együttes fellépésre vonatkozóan kialakított általános keretre tekintettel, hogy a Bizottság a megtámadott határozat és különösen a keresetlevélben meghatározott rendelkezések elfogadásával túllépte-e végrehajtási jogkörét az említett rendelet végrehajtása során.
- 65 A Parlament azt állítja először is, hogy a Bizottság túllépte végrehajtási jogkörét annak, a megtámadott határozat 2. cikkének b), illetve d) pontjában történő előírásával, hogy az EURES ösztönzi a célzott mobilitási tevékenységekben való részvételt és a fiatal munkavállalók mobilitásának ösztönzését és megkönnyítését célzó intézkedések kialakítását.
- 66 Ezt az érvet el kell utasítani.
- 67 A Parlament által hivatkozott rendelkezések ugyanis a Bizottság és a tagállamok közötti, a 492/2011 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében előírt együttműködés körébe illeszkednek, anélkül hogy kiegészítenék vagy módosítanák a jogalkotási aktus által e tekintetben kialakított keretet. Amint azt a főtanácsnok megállapította indítványának 51. és 53. pontjában, az

említett rendelkezések az ezen utóbbi rendelkezésben említett együttes fellépést pontosítják olyan különös intézkedésekre helyezve a hangsúlyt, amelyeket a tagállamok nemzeti szinten már követnek, és amelyeknek a megtámadott határozat 2. cikkének b) és d) pontja csak az összehangolását biztosítja.

- 68 Másodszor a Parlament azt állítja, hogy az EURES megnyitása a magánszervezetek előtt, amelyről a megtámadott határozat 3. cikkének c) pontja rendelkezik, a 492/2011 rendelet módosítását vonja magával, ekként túllépi az e rendelet által a Bizottságra ruházott végrehajtási jogkört.
- 69 Nyilvánvaló, amint az a jelen ítélet 45. pontjából kitűnik, hogy a Bizottság túllépné a 492/2011 rendelet által ráruházott végrehajtási jogkör határait, amennyiben e rendelet rendelkezéseit módosítaná.
- 70 Ugyanakkor a megtámadott határozat 3. cikkének c) pontja az e rendelet által kialakított keret semmiféle módosítását nem tartalmazza.
- 71 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 492/2011 rendelet 11. cikke (2) bekezdésének megfelelően a tagállamok szakszolgálatokat állítanak fel, amelyek együttműködnek egymással és a Bizottság szervezeti egységeivel az Unión belüli munkaközvetítés és az álláspályázatok ügyében, és ezzel összefüggésben a munkavállalók elhelyezésekor. Az említett rendelet egyetlen rendelkezése sem tartja fenn az említett együttműködést közjellegű szervezeteknek. A megtámadott határozatban foglalt, magánszolgáltatókra történő utalás tehát a 492/2011 rendelet által kialakított keret pontosításának tekinthető, amely, amint az a megtámadott határozat (7) preambulumbekzdéséből kitűnik, figyelembe veszi az állami foglalkoztatási szolgálatok monopóliumainak felszámolását a tagállamokban.
- 72 A Parlamentnek a megtámadott határozat 3. cikkének c) pontjára alapított érvét tehát ugyancsak el kell utasítani.
- 73 Harmadszor a Parlament arra hivatkozik, hogy a Bizottság túllépte a 492/2011 rendelet által ráruházott végrehajtási jogkört azzal, hogy a megtámadott határozat 4. cikke (3) bekezdésének b) pontjában azt írta elő, hogy az Európai Koordinációs Iroda „kifejleszti a mobilitás általános megközelítés[ét]”
- 74 Ezen érvnek ugyancsak nem adható hely.
- 75 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a 492/2011 rendelet az Európai Koordinációs Irodának kulcsszerepet szán az ott előírt állásajánlatok és álláspályázatok közvetítésének rendszerében.
- 76 Ekként, a 492/2011 rendelet 18. cikke első bekezdésének megfelelően, az Európai Koordinációs Iroda általános „feladata a megüresedett munkahelyek betöltésének elősegítése uniós szinten”. Noha e rendelkezés az említett irodára „különösen” technikai feladatokat ruház, meg kell állapítani, hogy a 492/2011 rendelet ugyanezen irodára jelentős feladatokat bíz a Bizottság és a tagállamok fellépésének támogatása céljából.
- 77 Meg kell állapítani e tekintetben, hogy a 492/2011 rendelet 18. cikke második bekezdésének értelmében az Európai Koordinációs Iroda összegzi az e rendelet 12. és 13. cikkében említett információkat, és az említett rendelet 11. cikkének megfelelően készített tanulmányokból és kutatásokból származó adatokat abból a célból, hogy megvilágítsa az Unió munkaerőpiacának előre látható fejlődésére vonatkozó főbb adatokat. Ezenkívül, ugyanezen rendelet 19. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében az említett iroda felelős „a munkavállalók [...] mozgásának elemzéséért”. Az Európai Koordinációs Irodára bízott támogatási feladatoknak lehetővé kell tehát tenniük a tagállamok és a Bizottság számára, hogy a releváns információk összességére tekintettel elfogadják a 492/2011 rendelet 17. cikkében előírt, a munkaerőpiac egyensúlyának megőrzését célzó intézkedéseket, amelyek az e rendelet (9) preambulumbekzdésében kimondott, arra irányuló célkitűzés körébe illeszkednek, hogy „a tagállamok a foglalkoztatási politikáik összehangolása irányába tegyenek lépéseket”.

- 78 Ilyen körülmények között nem állapítható meg, hogy a Bizottság túllépte végrehajtási jogkörének korlátait azzal, hogy a megtámadott határozat 4. cikke (3) bekezdésének b) pontjában az Európai Koordinációs Irodára azt a feladatot bízta, hogy kifejleszti a „mobilitás általános megközelítés[ét], az európai foglalkoztatási stratégiával összhangban”, mivel az ilyen általános megközelítések csupán a 492/2011 rendelet 17. cikke szerinti intézkedések elfogadásának előkészítését, továbbá, e rendelet (9) preambulumbekzdésének megfelelően, a tagállamok foglalkoztatási politikáik összehangolása irányába tett lépéseinek támogatását célozzák, anélkül azonban, hogy kiegészítenék vagy módosítanák az említett iroda említett rendelet által előírt támogató fellépésének jellegét.
- 79 Negyedszer, a Parlament szerint a Bizottság az uniós jogalkotó helyébe lépett azzal, hogy a megtámadott határozat 7. cikkének (2) és (3) bekezdésében bevezette a „kiegészítő szolgáltatások” fogalmát.
- 80 Ezt az érvet ugyancsak el kell utasítani.
- 81 Emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozat 7. cikke meghatározza az EURES-szolgáltatások teljes körét. E határozat 7. cikkének (3) bekezdése arról a lehetőségéről rendelkezik, hogy az EURES kiegészítő szolgáltatásokat kínáljon. E szolgáltatások, ezen utóbbi rendelkezés értelmében a 492/2011 rendelet II. fejezete értelmében nem kötelezőek, ám fontos munkaerő-piaci igényeket elégítenek ki.
- 82 Márpedig, mivel a tagállamok foglalkoztatási szolgálatai általában nem szorítkoznak kizárólag a 492/2011 rendeletből kötelezően eredő szolgáltatások nyújtására, a Bizottság, anélkül hogy kiegészítette vagy módosította volna az említett rendelet által kialakított keretet, tekinthette úgy, hogy az ekként kínált esetleges kiegészítő szolgáltatásoknak a 492/2011 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében előírt, a Bizottság és a tagállamok foglalkoztatási szolgálatai közötti együttműködés megvalósításának körébe kell illeszkedniük.
- 83 Ugyanis, amint azt a főtanácsnok megállapította indítványának 89. pontjában, a 492/2011 rendelet II. fejezetének rendelkezései által az állásajánlatok és állaspályázatok közvetítése tekintetében kitűzött célok jobb elérése érdekében elengedhetetlen, hogy az EURES a különböző nemzeti szolgálatok rendelkezésére álló valamennyi információval el legyen látva, ideértve a kiegészítő szolgáltatásokból származó információkat is.
- 84 Ötödször a Parlament arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat 8. cikkének (7) bekezdése ugyancsak bizonyítja, hogy a Bizottság nem szorítkozott a 492/2011 rendelet végrehajtására vonatkozó feladatának elvégzésére.
- 85 A megtámadott határozat 8. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy az EURES Igazgatótanácsa segíti a Bizottságot, az Európai Koordinációs Irodát és a nemzeti koordinációs irodákat az EURES fejlesztésének előmozdításában és felügyeletében. Az említett határozat 8. cikkének (7) bekezdése értelmében a Bizottság konzultál az EURES Igazgatótanácsával az e határozatban említett szolgáltatások és tevékenységek stratégiai tervezését, fejlesztését, végrehajtását, ellenőrzését és értékelését érintő kérdésekről.
- 86 Márpedig a Bizottság nem lépte túl végrehajtási jogkörét azzal, hogy létrehozta az EURES Igazgatótanácsát és azt konzultációs feladattal ruházta fel.
- 87 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy tekintve, hogy az EURES-t nem a 492/2011 rendelet hozta létre, e rendelet és különösen 11. cikke (1) bekezdésének második albekezdése arra vonatkozó jogkör ruház a Bizottságra, hogy az Unión belüli munkaközvetítés és az állaspályázatok területén, és ezzel összefüggésben a munkavállalók elhelyezése területén a Bizottság és a tagállamok általi együttes fellépés működésének szabályait kidolgozza. Az EURES Igazgatótanácsának a Parlament által vitatott rendelkezéssel történő létrehozása és konzultációs szereppel való felruházása nem egészíti ki és nem is módosítja az 492/2011 rendelet által kialakított keretet, hiszen csak az e rendelet által előírt együttes

fellépés hatékony működésének biztosítását célozza, anélkül hogy – amint azt a főtanácsnok indítványának 108. pontjában megállapította – az említett rendelet 21. és 29. cikke által létrehozott tanácsadó, illetve technikai bizottság hatásköreit bitorolná.

- 88 A megtámadott határozat 8. cikkének (7) bekezdésére alapított érvnek tehát ugyancsak nem adható hely.
- 89 Végül a Parlament azt állítja, hogy a Bizottság túllépte végrehajtási jogkörét a megtámadott határozat 10. cikkének elfogadásával.
- 90 Ez utóbbi érvet szintén el kell utasítani.
- 91 A megtámadott határozat 10. cikke ugyanis annak közlésére korlátozódik, hogy a Bizottság elfogadja az EURES-alapokmányt. Márpedig az említett alapokmány Bizottság által történő elfogadása az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése értelmében vett végrehajtási aktusnak minősül, amelynek jogszerűsége adott esetben majd egy későbbi megsemmisítés iránti kereset keretében mérlegelhető, a Bizottság számára elismert végrehajtási jogkör korlátaira figyelemmel.
- 92 Mindazonáltal nem ismerhető el, hogy azon egyszerű ténnyel, hogy előirányozta az EURES-alapokmány jövőbeni elfogadását, a Bizottság túllépte végrehajtási jogkörét. A megtámadott határozat 10. cikke ugyanis nem egészíti ki és nem is módosítja a 492/2011 rendelet által kialakított keretet, mivel az említett rendelkezés és az abban közölt fellépés csak az e rendelet 12. és 13. cikkében előírt, EURES-en belüli információcsere megkönnyítését és hatékony működésének elősegítését célozza.
- 93 A fentiek összességéből az következik, hogy a Parlament által keresete alátámasztásául felhozott egyetlen jogalapnak nem adható hely.
- 94 Ennélfogva a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 95 Az eljárási szabályzat 138. cikkének 1. §-a alapján a Bíróság a perveztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Parlamentet, mivel perveztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Bíróság az Európai Parlamentet kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások